

кона е съвсѣмъ неясенъ. Щѣхме да оспорваме смисълъта му. По-нататѣкъ, ако всички приготвителни дѣйствия сж изпълнени, тогава ний минаваме въ другъ фазисъ на прѣстѣпленнето, което е вече прѣдвидено отъ чл. 1. Но нека по-напрѣдъ сравнимъ законитѣ. Ето какво гласи членъ 58: „Когато нѣколкома направятъ едно тайно споразумѣние (комплотъ) съ цѣль да се извърши едно отъ злодѣянията споменати въ чл. чл. 55 и 56, па се наговорятъ и рѣшятъ да се извърши смущението прѣдначертано въ това споразумѣние, а освѣнъ това прѣдприематъ дѣла и мѣрки, за да се приготвятъ въ това споразумѣние, се наказватъ съ вѣчно заточение, даже и когато не се е осъществило смущението . . . . . Г-да сждии, членъ 58 наказва нѣщо по-малко отъ заговоръ. Заговора съществува, когато има прѣдложение и когато това прѣдложение е прието отъ всички. Когато нѣма заговоръ, а само едно прѣдложение, тогава се прилага послѣдната алинея на членъ 58. По строго е наказанието когато има пълненъ заговоръ: още е по строго то, когато се установятъ приготвителнитѣ дѣйствия. Но когато се извършатъ и послѣднитѣ, то наказанието е съвсѣмъ друго. Несъмнѣнно е сега, че само приемането мѣрки за установлението на онѣзи приготвителни дѣйствия, които трѣбва да се взематъ, закона наказва; това е смисълъта на чл. 2, но при едно условие: ако приготвителнитѣ дѣйствия не сж изпълнени по независящи отъ виновнитѣ причини. Но ако се направи нѣщо по-вече отъ установяване мѣрки, ако се взематъ сръдства или извършатъ приготвителни дѣйствия за постигнатието цѣльта? Въ членъ 2 се говори за извършване на приготвителни дѣйствия за лишаване отъ животъ Негово Царско Височество Князътъ, но неиспълнени по причини независящи отъ виновницитѣ. Ами ако се изпълнятъ нѣкои и други сръдства, това не е ли обстоятелство, което да увеличава вината на виновницитѣ? Гдѣ е тогава наказанието? Азъ не вѣрвамъ да има въ закона такъвъ пробелъ, щото да наказва само до тукъ и да не наказва, когато вече тѣзи мѣрки сж реализирани. Г-да защитницитѣ правятъ дълги разсждения, върху теорията на покушението. Нѣма да възраза нищо на г-на Помянова върху условията за съществуването на покушението. Неговитѣ утвърждения сж повече отъ вѣрни, но онова, което е още по-вѣрно, е, че трѣбва un commencement d'exécution. Но въ покушенията на убийство Държавния Глава, закона прави малко едно исключение